

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-711-0048

Til
Folketingets Skatteudvalg

L 110 - Forslag til Lov om skatteforvaltningsloven.

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 90, 91, 92 og 93 af 18.
april 2005.

Kristian Jensen

/ Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål 90: Idet der henvises til svaret på L 130 – spm. 98, folketingsåret 2004-05, 1. samling, anmodes ministeren venligst om at præcisere om borgeren og virksomheden har et retskrav på selv at kunne vælge, hvilket skattecenter de ønsker at benytte, i tilfælde af, at de bliver kaldt til møde i skatteforvaltningen på det skattecenter, de hører under?

Svar: Jeg bemærker indledningsvis, at L 130 – spørgsmål 98 (Folketingsåret 2004-05, 1. samling) var ubesvaret ved folketingsvalgets udskrivelse og er genstillet som L 110 – spørgsmål 47 af 3. marts 2005 (Folketingsåret 2004-05, 2. samling). Det er dette spørgsmål, jeg har besvaret.

Jeg vil gerne understrege, at enhedsforvaltningen bl.a. etableres for at sikre borgere og virksomheder det bredest mulige valg af indgange til skatteområdet. Det vil som udgangspunkt være således, at enhver borger og virksomhed er på mandtal i ét skattecenter, og at dette skattecenter ligger inde med de mest udtømmende oplysninger om den pågældende borgers eller virksomheds forhold. Det vil som altovervejende hovedregel være det skattecenter, i hvis kreds borgeren er bosiddende eller virksomheden beliggende, der har den pågældende på mandtal. Visse myndighedsopgaver vil imidlertid blive placeret på færre end 30 skattecentre. For visse skatteydere – f.eks. større selskaber med berøring af mange dele af skatte- og afgiftslovgivningen – vil det derfor kunne forekomme, at skatteyderen er på mandtal flere steder, og at der vil skulle ske en organisering af samarbejdet mellem skattecentrene, således at ét skattecenter har det praktisk overordnede ansvar for kontakten til skatteyderen.

En borger eller virksomhed, der finder det mere hensigtsmæssigt at henvende sig i et andet skattecenter end det, hvor den pågældende er på mandtal, vil kunne anvende det andet skattecenter som indgang til told- og skatteforvaltningen, jf. mit svar på spørgsmål 47.

For så vidt angår afholdelse af møder med told- og skatteforvaltningen vil det være udgangspunktet, når told- og skatteforvaltningen på eget initiativ indkalder en borger eller virksomhed, at mødet finder sted i det skattecenter, hvor den pågældende er på mandtal. I mit svar på spørgsmål 56 har jeg imidlertid oplyst, at jeg er åben for, at medarbejderne i skattecentrene kan møde borgerne andre steder end i skattecentrets kontorlokaler, f.eks. i et borgerservicecenter. Det kunne også være i et andet skattecenter, hvis dette undtagelsesvis er det mest praktiske for en borger eller virksomhed. Borgerne og virksomhederne har imidlertid ikke retskrav på at få flyttet et møde til et andet skattecenter, og i tilfælde af, at det aftales mellem borgeren eller virksomheden og told- og skatteforvaltningen, at et møde afholdes i et andet

skattecenters kontorlokaler, har borgeren ikke retskrav på, at det skal være medarbejdere fra det andet skattecenter, der gennemfører mødet.

Spørgsmål 91: Idet der henvises til svaret på L 130 – spørgsmål 98, folketingsåret 2004-05, 1. samling, bedes ministeren oplyse hvilke initiativer ministeren konkret vil iværksætte for at sikre, at hvis en borger eller en virksomhed vælger et andet skattecenter end, det vedkommende hører under, at det kontaktede skattecenter, så er i stand til at foretage en lige så god og kompetent, og dermed tilsvarende sagsbehandling, som det skattecenter borgeren eller virksomheden vedkommende hører under?

Svar: Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 90.

Jeg vil igen gerne understrege, at der er tale om en enhedsforvaltning. Det betyder, at en borger eller en virksomhed frit kan vælge et andet skattecenter som indgang til told- og skatteforvaltningen end det skattecenter, hvor vedkommende er på mandtal.

Udgangspunktet er således, at ethvert skattecenter skal kunne løse opgaver for borgere og virksomheder, som er på mandtal i andre skattecentre. IT-understøttelsen skal sikre, at almindelige oplysninger om den enkelte borger eller virksomhed hurtigt kan hentes frem, uden at det er nødvendigt at kontakte det skattecenter, der har den pågældende på mandtal. I nogle situationer vil der imidlertid være brug for mere specielle eller detaljerede oplysninger om den pågældende borger eller virksomhed, end der kan hentes maskinelt. I disse tilfælde kan medarbejdere ved skattecentret ved personlig kontakt indhente oplysninger fra det skattecenter, hvor borgeren eller virksomheden er på mandtal.

Spørgsmål 92: Hvordan vil ministeren sikre, at svage grupper får et godt serviceniveau til trods for, at der kan være transportafstande på op til 100 km til det skattecenter, som vedkommende hører under?

Svar: Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 56, hvor jeg har oplyst, at jeg er åben for, at medarbejderne i skattecentrene kan møde borgerne andre steder end i skattecentrets kontorlokaler, f.eks. i tilfælde, hvor transport til skattecentret udgør et problem for borgeren. Medarbejdere fra skattecentret kan således møde borgeren i det kommunale borgerservicecenter eller andre steder, hvor det er praktisk, herunder på plejehjem o.lign.

Spørgsmål 93: Hvad er ministerens reaktion på det retssikkerhedsproblem, der består i, at borgere hverken økonomisk eller fysisk magter at møde personligt op i skattecentrene, fordi omkostningerne – alene på grund af transporttiden – for den

enkelte ved at tage et personligt møde med skattecentrene er så stor, at det vil afholde vedkommende fra at forfølge skattesager eller frasiger sig personlig rådgivning/vejledning?

Svar: Jeg mener ikke, at der er noget retssikkerhedsproblem. Jeg henviser til mine svar på spørgsmål 56 og 92, hvor jeg har redegjort for mulighederne for, at skattecentrene kan holde møder med borgerne andre steder end i skattecentrenes kontorlokaler, herunder f.eks. i kommunale borgerservicecentre og på plejehjem o.lign.